

Kétszáz év múlva**1****A per**

Jog és erkölcs közt a per
ritkán vezet egyezsége.
Régi Rend – Robespierre:
mind a kettő egymás érve.

Házunkat tűz falja fel,
macskánk a tetőn fut égve,
de a jog még pepecsel,
nincs szeme a szenvedésre.

Az erkölcs oly népre lel,
amely méltatlan e névre,
büntetésből holtra ver,
mielőtt szemünkbe nézne.

Sose forrt még vissza fej
régi, jól bevált helyére,
ám volt oly fej is, amely
szebb lett volna lemetélve.

Erkölcs bárdja mégse kell!
Ám ha átfordul az érme,
hagyjuk, hogy pusztítson el
rossz törvények lassú mérge?

Így vonszolódik a per,
s bárhogy fordul, rossz a vége.
Mindig az nyer, aki mer.
Nem biztos, hogy nyerni kéne.

2**Fogalom és valóság**

Robespierre nagy szívét
görcsbe szorítja a bánat:
túrhetetlen, hogy a nép
nem felel meg fogalmának.

Melyiküket gyúrjuk át?
A fogalmat vagy a népet?
Úgy tetszik, a nép puhább.
És a fogalom keményebb.

Robespierre felhevül,
nyaktilót mozgat a pátosz,
ám a nép fejetlenül
sem idomul fogalmához.

Épp a meg-nem-felelés
felel meg e fogalomnak.
Iszonyú felismerés,
Robespierre beleborzad.

Nincs több érv, hogy ölni kell.
De ő nem csak ölni bátor.
A zsarnok így válik el
fejétől és fogalmától.